

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 2Co/2/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817204487  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7817204487.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v A. C. D. XX, zastúpeného JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Zámocká 26, proti žalovanému E. F. B., nar. X.X.XXXX, bývajúcemu vo B., G. H. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá č. X, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/23/2017-685 zo dňa 20.9.2023, takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

### odôvodnenie:

1.Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 5C/23/2017-685 zo dňa 20.9.2023 zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaného k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXX v okrese I., obec J., kat. úz. J. ako parcela registra „C“ č. 429 o výmere 547 m<sup>2</sup> – zastavané plochy a nádvoría, parcela registra „C“ č. 433/2 o výmere 94 m<sup>2</sup> – zastavané plochy a nádvoría a stavbe – rodinný dom súp. č. XXX stojaci na parcele č. 429 a tieto nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu. Druhým výrokom zaviazal žalobcu povinnosťou zaplatiť žalovanému náhradu za spoluvlastnícky podiel v sume 7.383,33 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a štátu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorý sa svojou žalobou doručenou súdu dňa 13.4.2017 domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, pričom navrhol, aby tieto nehnuteľnosti súd prikázal do jeho výlučného vlastníctva a zaviazal ho vyplatiť žalovanému za jeho podiel sumu 5.583 € podľa znaleckého posudku č. 37/2018 zo dňa 16.5.2018, ktorý vypracoval E. K. A.. V žalobe dôvodil, že má v nehnuteľnostiach titulom darovacej zmluvy spoluvlastnícke podiely 1/2 a 2/6 titulom dedičského konania, pričom žalovaný má spoluvlastnícky podiel 1/6 titulom dedičského konania. So žalovaným nie je možná dohoda, keďže nesúhlasí s výškou ponúkanej finančnej náhrady. Poukázal na to, že žalovaný neužíva nehnuteľnosť už 30 rokov a v súčasnom období nehnuteľnosti užíva žalobca aj s otcom.

3.Žalovaný nesúhlasil s cenou, ktorú mu žalobca ponúka za jeho podiel. Podľa žalovaného porovnateľné domy majú cenu od 55.000 € do 80.000 € a okrem toho žalobca mu odopieral užívať predmetnú nehnuteľnosť, pričom v dome býval so svojou matkou do roku 1995. Potom sa jeho vzťahy s otcom

zhoršili, prestal tam chodiť. Za svoj podiel navrhol vyplatiť sumu 27.000 € a v prípade nesúhlasu žalobcu s takouto určenou sumou jeho podielu, navrhol vo veci vykonať znalecké dokazovanie.

4.Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že skutočne žalobca je spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti titulom darovacej zmluvy v podiele 1/2 a titulom dedičského konania v podiele 2/6, žalovaný titulom dedičského konania 1/6. Súd vykonal dokazovanie okrem predloženého znaleckého posudku žalobcom, ktorý vypracoval znalec E. L. A., aj dokazovanie znaleckým posudkom E. M. M. č. 195/2021 zo dňa 15.12.2021, ktorý zistil všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností sumou 40.800 €, a teda hodnota podielu žalovaného by predstavovala 6.800 €. Bol vypracovaný ešte jeden znalecký posudok, ktorý podal znalec E. N. J. č. 4/2023 zo dňa 3.2.2023, pričom ten zistil všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností vo výške 44.300 €, a tak hodnota podielu žalovaného by predstavovala práve sumu 7.383,33 €.

5.Žalobca súhlasil s výškou ceny podielu žalovaného určenú znaleckým posudkom a súhlasil so závermi znaleckých posudkov tak E. M., ako aj E. J., ktoré sa líšia v rozsahu asi 10%.

6.Pokiaľ žalovaný žiadal nariadenie znaleckého posudku znaleckým ústavom, súd zisťoval, že predpokladaná cena takéhoto znaleckého úkonu by bola 3.300 € + DPH, teda spolu 3.960 € s požadovaným preddavkom 1.650 € a znalecký posudok by mohol byť spracovaný až v lehote 7 mesiacov od doručenia spisového materiálu. Súd preto odmietol vykonať dokazovanie znaleckým ústavom z dôvodu nehospodárnosti konania, ale aj neúčelnosti. Dospel k záveru, že v znaleckom posudku E. J. je dostatočne preukázaná všeobecná hodnota sporných nehnuteľností a je dostatočným podkladom pre určenie výšky podielu žalovaného. Tiež odmietol vykonať dokazovanie na návrh žalovaného vyžiadaním správy o stave konania na Ministerstve spravodlivosti SR č. 14726/2023/153 z dôvodu podanej sťažnosti žalovaného na postup znalca E. J., pretože súd nemal pochybnosti o závere jeho znaleckého posudku, týkajúceho sa určenia všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti. Súd tiež z dôvodu nehospodárnosti a neúčelnosti nevykonal dôkaz navrhovaný žalovaným, a to zabezpečenie správy realitnej kancelárie týkajúcej sa trhovej hodnoty nehnuteľnosti, pretože žalovaný v priebehu sporu už predložil realitné ponuky z portálov bazoš.sk a nehnuteľnosti.sk a v priebehu sporu mal dostatok času na navrhnutie takéhoto dôkazu alebo si ho mohol aj sám zabezpečiť.

7.Súd po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil podľa ustanovení § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 142 Občianskeho zákonníka a vo veci rozhodol.

8.V súlade so zásadou, že nikoho nemožno nútiť, aby zotrval v podielovom spoluvlastníctve, zrušil súd podielové spoluvlastníctvo sporových strán k predmetným nehnuteľnostiam, pretože nedošlo k dohode o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva medzi nimi.

9.Zákon síce stanovuje tri spôsoby možného vyporiadania a zároveň záväznú poradie, pričom na prvom mieste je reálne rozdelenie veci podľa výšky podielov, v danom prípade však vzhľadom na charakter nehnuteľnosti - samostatný rodinný dom, takéto rozdelenie súd vylúčil. Ďalší spôsob vyporiadania, a to prikázaním podielu jednému z podielových spoluvlastníkov za primeranú náhradu je vhodný a je aj stranami akceptovaný. Žalovaný súhlasil s prikázaním nehnuteľnosti do vlastníctva žalobcu, nesúhlasil však s výškou náhrady na vyrovnávací podiel. Súd mal pritom preukázané, že predmetné nehnuteľnosti užíva výlučne žalobca, žalovaný ich neužíva a neznáša ani náklady spojené s užívaním nehnuteľnosti, o nehnuteľnosti nemá záujem. Napokon je tu dodržaná aj zásada účelnosti, aby sporná nehnuteľnosť bola vo vlastníctve žalobcu, ktorý súhlasil s prikázaním nehnuteľnosti do jeho výlučného vlastníctva a je u neho predpoklad, že bude i naďalej ju reálne užívať a zveľaďovať, ako tomu bolo doteraz.

10.Čo sa týka vyplatenia hodnoty spoluvlastníckeho podielu žalovaného, poukázal súd na to, že v konaní boli predložené tri znalecké posudky, ktorých predmetom bolo určenie všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti. Žalovaný vzniesol proti všetkým námietky a navrhol nariadiť súdom znalecké dokazovanie, čo súd aj urobil a napokon ako relevantný vzal do úvahy znalecký posudok vypracovaný E. J. zo dňa 2.2.2023, ktorý okrem vyjadrenia sa k námietkam žalovaného opätovne určil všeobecnú cenu predmetných nehnuteľností, čo je aj predmetom sporu medzi stranami, hoci v uznesení, ktorým súd ustanovil znalca, nesprávne uložil znalcovi vykonať kontrolný znalecký posudok. V konečnom dôsledku ale úlohou znalca bolo určiť všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti a zistiť tak výšku primeranej náhrady za spoluvlastnícky podiel žalovaného, pričom znalec určil túto hodnotu sumou 44.300 €. Hodnota podielu

žalovaného tak predstavuje sumu 7.383,33 € a súd žalobcu ako výlučného vlastníka na zaplatenie tejto sumy žalovanému aj zaviazal v 30-dňovej lehote od právoplatnosti rozsudku. Čo sa týka ďalších návrhov žalovaného na doplnenie dokazovania, tieto súd ako je už vyššie uvedené nevykonal a zdôvodnil ich nevykonanie.

11.O trovách konania rozhodol súd podľa § 251, § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť úspešnému žalobcovi plnú náhradu trov konania a nevzhliadol dôvody na použitie ust. § 257 CSP, pretože nie sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. V prejednávanej veci žalobca prejavil už pred začatím sporu záujem nadobudnúť vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam v celom rozsahu a vyplatíť žalovanému primeranú náhradu a v žalobe sa domáhal totožného spôsobu vyporiadania. Návrh v predsúdnom konaní je totožný so znením žaloby a predovšetkým so samotným rozhodnutím súdu, kedy žalobca súhlasil aj so znaleckými posudkami.

12.Kedže v konaní z dôvodu vykonaného znaleckého dokazovania vznikli trovy štátu, o nároku na náhradu týchto trov v súlade s článkom 4 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP rozhodol súd bez návrhu podľa úspechu a neúspechu strán sporu a na náhradu týchto trov zaviazal žalovaného ako neúspešnú stranu.

13.V zákonnej lehote žalovaný podal proti rozsudku okrem I. výroku (t.j. ktorým bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo sporových strán a nehnuteľností prikázané do výlučného vlastníctva žalobcu) odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, f/, d/ a h/ CSP. Považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné a nedôvodné, pričom postupom súdu došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, pretože nezodpovedalo podstatné námietky žalovaného nastavené v konaní súdu prvej inštancie. Žalovaný totiž nenamietal od počiatku spôsob vyporiadania prikázaním veci do výlučného vlastníctva žalobcu, avšak namietal a žiadal iba zákonom garantovanú náhradu za svoj spoluvlastnícky podiel. Rozhodnutím súdu bol teda zjavne poškodený na svojich právach, pretože vyrovnávací podiel nezodpovedá ani približne trhovej hodnote nehnuteľnosti, o čom žalovaný predkladal dôkazy, a ak by mu súd prvej inštancie neuznal možnosť konať pred súdom predložil by aj ďalšie vzťahujúce sa priamo na spornú nehnuteľnosť. Súd sa bez riadneho odôvodnenia ani nevysporiadal s otázkou záujmu o nadobudnutie výlučného vlastníctva k predmetu nehnuteľnosti žalovaným, pretože žalovaný považoval všeobecnú hodnotu predmetu sporu zistenú na základe znaleckého posudku za neprimeranú a navrhol, ak by sa malo vychádzať z tejto hodnoty nehnuteľnosti, nech on sám sa stane výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, čo žalobca striktnie odmietol. Žalovaný sa iba na pojednávaní dňa 20.9.2023 v rozpore s uznesením súdu zo dňa 3.5.2023 dozvedel o odmietnutí návrhu na vykonanie dokazovania cestou znaleckého ústavu. Znalecký úkon bol teda zo strany súdu odmietnutý v deň vyhlásenia rozsudku, napriek skutočnosti, že sa žalovaný chcel na jeho náklady podieľať. Žalovaný vzhľadom na platné a do dnešného dňa nezrušené uznesenie Okresného súdu Rožňava zo dňa 3.5.2023 nemal dôvod zabezpečovať tieto dôkazy, keďže objektívne sa mohol ešte v deň vyhlásenia rozsudku domnievať, že relevantné zistenie hodnoty nehnuteľnosti bude predmetom znaleckého dokazovania znaleckým ústavom a iné dôkazy nepredkladal, predložil ich teda až spolu s odvolaním, a to potvrdenia realitnej kancelárie o cene predmetu konania dvakrát a potvrdenia o predaji iných nehnuteľností v danej lokalite. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani s hodnotou navrhnutou žalobcom v zmysle mailovej komunikácie, kde hodnota sporu podľa dohody mala predstavovať 70.000 €. Napokon žalovaný namietal celý rad nielen procesných, ale aj vecných väd znaleckého posudku E. J., ktoré vyžadujú odborný prieskum posudku, pretože odborné vady posudku nie je v schopnostiach ani príslušného súdu zhojiť, a pre ktoré vady je znalecký posudok v konaniach nepoužiteľný. Napriek tomu, že súd prvej inštancie mal vedomosť o konaní vedenom na Ministerstve spravodlivosti SR pod č. 14726/2023/153, kde došlo k namietaniu znaleckého posudku, súd návrh na vykonanie dokazovania zadovážením správy o stave konania odmietol ako nedôvodný. Žalovaný postup súdu považuje za odmietnutie spravodlivosti a odňatie mu základného práva na súdnu ochranu. Stanovenie všeobecnej hodnoty majetku nie je totiž v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Žalovaný ďalej uviedol, že súd prvej inštancie sa svojim postupom odchýlil od záväzného stanoviska odvolacieho súdu vysloveného v konaní sp.zn. 11Co/112/2019. Zároveň namietal rozhodnutie o trovách konania, pretože súhlasil s prikázaním veci do výlučného vlastníctva žalobcu a od počiatku mu išlo iba o zákonnú náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel. Žalobca bez mimosúdnej výzvy podal na Okresný súd v Rožňave žalobu o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom určil hodnotu za odstupujúci podiel žalovaného 3.000 € poukazujúc, že takáto cena nehnuteľnosti bola určená v dedičskom konaní čo neobstojí, pretože je všeobecne známe, že dohoda o nižšej hodnote je predmetu dedičstva. Sledovala záujem za čo

najnižších súdnych poplatkoch a poplatkoch notára za prejednanie dedičstva. Ak sa odvolací súd nestotožní s návrhom žalobcu ohľadom potreby vypracovania kontrolného znaleckého posudku žalobca má za to, že suma určená dvoma nezávislými realitnými kancelármi v lokalite okresu I. postačuje na ustálenie ceny za predmet vyporiadania, pričom súhlasí s tým, aby došlo k vyporiadaniu z hodnoty 90.000 €, ktorá suma je nižšia ako hodnota určenia druhým stanoviskom. V tomto prípade by bol žalobca neúspešný v pomere 80% a žalovaný by bol v značnej časti úspešný, čo mu zodpovedá aj to, že bude rozhodnuté inak aj o náhrade trov konania. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutých výrokoch tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu za spoluvlastnícky podiel v sume 15.000 € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalovanému prizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 60% a štátu prizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80%, voči žalovanému 20% a žalovanému prizná plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. K odvolaniu boli pripojené vyjadrenia realitných kancelárií k trhovej cene nehnuteľnosti a kópie zo stránky O..

14.K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný s tým, že považuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch za vecne správny a navrhuje ho odvolaciemu súdu ako taký potvrdiť. Má za to, že postupom súdu prvej inštancie nedošlo k žiadnemu porušeniu procesných práv žalovaného, ani inej vady konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odôvodnenie rozsudku je tiež dostatočné a zákonné. Žalovaný poukázal na to, že všetky tvrdenia žalovaného, ktoré sú uvedené v odvolaní, boli produkované aj v konaní pred súdom prvej inštancie, keď žalovaný od počiatku robil obštrukcie a snažil sa o neúmerné naťahovanie dĺžky tohto súdneho sporu. Je nesporné, že žalobca sa od začiatku roka 2017 snažil so žalovaným dohodnúť ohľadom zrušenia ich podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, navrhoval mu vyplatenie za jeho podiel aktuálnu trhovú cenu predmetných nehnuteľností v roku 2017, s čím žalovaný nesúhlasil, a tak si dal žalobca vyhotoviť súkromný znalecký posudok znalcom E. L. A., ktorý stanovil hodnotu nehnuteľnosti na 33.500 €, s čím žalovaný opätovne nesúhlasil. Nesúhlasil ani so znaleckými posudkami, ktoré nariadil súd a dokonca ani s posudkom E. N. J., ktorý stanovil hodnotu predmetných nehnuteľností na 44.300 €. Žalovaný má za to, že nárast všeobecnej hodnoty predmetných nehnuteľností podľa vyššie uvedených znaleckých posudkov bol iba v dôsledku odstupe času od ich vypracovania, inflácie a nárastu cien nehnuteľností od roku 2018 do roku 2023 a žalovanému aj v súčasnosti ide iba o to, aby dosiahol ďalší nárast ceny týchto nehnuteľností. Žalobca tiež rozporoval tvrdenie žalovaného ohľadne toho, že by mu súd prvej inštancie neumožnil predkladať alternatívne dôkazy. Keďže samotný súdny spor je vedený od roku 2017, žalovaný mal dostatok času, aby zdokladoval ním tvrdenú všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti. Tu je potrebné poukázať na to, že žalobca nehnuteľnosti užíva, udržiava, zveľaďuje a v opačnom prípade by sa cena nehnuteľnosti nenavýšovala, pričom žalovaný neprispel žiadnou finančnou čiastkou na náklady spojené s výdavkami, ani neprejavil žiadny záujem o tieto nehnuteľnosti. Poukázal aj na postoj žalovaného k celému sporu, kde sa nezúčastnil 10 súdnych pojednávaní a jediné podanie vo veci učinil ako písomné vyjadrenie k žalobe, kde vyslovil svoj nesúhlas. K osobe žalovaného žalobca ešte uviedol, že žalovaný v rozpore s dobrými mravmi konal, keď dňa 2.3.2012 dal podpísať svojej mame darovaciu zmluvu na predmetné nehnuteľnosti s tým, aby bol jej podiel prepísaný na žalovaného a na jeho dcéru, pričom tak učinil 6 dní pred vyhlásením rozsudku o pozbavení spôsobilosti na právne úkony jeho matky, ktorého súdneho konania bol aktívnym účastníkom, pretože bol ustanovený svojej matke za opatrovníka. Následne však rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10C/140/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 2.2.2016, bola táto darovacia zmluva vyhlásená za neplatnú. S poukazom na dlhoročný konflikt strán sporu žalobca má za to, že žalovaný úplne logicky a nedôvodne rozporuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a v odvolaní neuvádza žiadne relevantné dôvody na jeho zmenu. Súd prvej inštancie podľa žalobcu vykonal náležité dokazovanie a rozsudok náležite odôvodnil. K svojmu vyjadreniu pripojil aj právoplatný rozsudok Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10C/140/2014-101, z ktorého výroku je zrejmé, že bola určená za neplatnú darovacia zmluva medzi daryňou B. B. a obdarovanými E. F. B. a F. B., týkajúca sa predmetných nehnuteľností.

15.Žalovaný sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalobcu a v podstate zotrval na svojich argumentoch.

16.Aj žalobca v plnom rozsahu zotrval na svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného.

17.Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal rozsudok v napadnutých výrokoch aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380

ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 18.7.2024, pričom verejné vyhlásenie bolo v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP riadne oznámené.

18.Žalovaný použil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP.

Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Zároveň nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody.

Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu a pod.).

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

19.V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú naplnené. Rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý bol napadnutý odvolaním nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov nevyplývajú a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie postupoval procesne správne a aj odvolaním napadnutý rozsudok je náležite a vyčerpávajúco odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP.

20.Odvolacie námietky odvolateľa boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolací súd rozsudok napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

21.Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti ďalšie dôvody. Odvolací súd konštatuje, že

vecne správne, podrobné a presvedčivé, ale aj zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými dôvodmi sa aj odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje. Na doplnenie s zvýraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza:

22.Napriek námietke odvolateľa, že súd prvej inštancie sa nezaoberal jeho návrhom, že v prípade ak by mala byť hodnota nehnuteľnosti ustálená podľa znaleckého posudku E. J., chce byť určený on za výlučného vlastníka nehnuteľnosti, v odvolacom návrhu nežiada, aby bolo podielové spoluvlastníctvo vyporiadané takto. Dokonca proti prvému výroku rozsudku, ktorým bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo sporových strán a nehnuteľnosť prikázaná do výlučného vlastníctva žalobcu, odvolanie ani nepodal, preto tento výrok nebol predmetom prieskumu odvolacím súdom.

23.V žiadnom prípade sa nedá súhlasiť so žalovaným, že postupom súdu prvej inštancie, keď zamietol jeho ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaných dôkazov je úlohou a doménou súdu. Súd pochybí len vtedy, ak zamietne návrh na vykonanie relevantného dôkazu, keď sťaží dôkaznú situáciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení dôkazného bremena a neodôvodnene sa vzdávať od želanej a možnej miery zistenia skutkového stavu. V posudzovanom prípade však nejde o takýto prípad. Práve na návrhy žalovaného súd vykonal dokazovanie ďalšími znaleckými posudkami, ktoré však opätovne žalovaný namietal. Predmet zisťovania všeobecnej hodnoty nie je taký komplikovaný, že by bolo bezvýhradne nutné opätovné dokazovanie znaleckým ústavom, čo správne vyhodnotil súd prvej inštancie po zistení, že takéto dokazovanie je v rozpore so zásadou hospodárnosti a je neúčelné, pričom je irelevantné, či bolo alebo nebolo zrušené predchádzajúce uznesenie súdu prvej inštancie. Subjektívny pocit žalovaného ohľadne hodnoty nehnuteľností (ovplyvnený možno aj citovou väzbou), neznamená, že znalecké posudky, odlišujúce sa skutočne nie v zásadnej miere, sú nesprávne. Tu je potrebné uviesť, že súd vzal za berný posledný znalecký posudok s najvyšším ohodnotením, pričom tento posudok žalovaným predložené vyjadrenia realitných kancelárií nemajú silu spochybníť. Porušenie akéhokoľvek práva strany sporu na spravodlivý proces postupom súdu napĺňa odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP len vtedy, ak tento nesprávny postup dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že konanie nebolo spravodlivé. Toto nie je možné konštatovať ani pri tvrdenom porušení práva žalovaného, ak súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 20.9.2023 zamietol návrh žalovaného na znalecké dokazovanie znaleckým ústavom. Spor trvá od roku 2017 a žalovaný mal dostatok času produkovať dôkazy a vyjadrovať sa k zásadným a relevantným okolnostiam sporu.

24.V ostatných námietkach odvolateľa poukazuje odvolací súd na vyčerpávajúce odôvodnenie zamietavého rozhodnutia súdom prvej inštancie a nemá potrebu tieto dôvody opakovať.

25.Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP. Náhrada trov konania predstavuje obraz o spore a jeho výsledku a súd prvej inštancie sa podrobne k svojmu rozhodnutiu o trovách konania venoval v dôvodoch rozsudku, s ktorými odvolací súd bezvýhradne súhlasí.

26.O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP. V plnom rozsahu priznal náhradu trov odvolacieho konania úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému.

27.Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).